

ความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานขององค์กร: มุมมองของทฤษฎี มุมมองฐานทรัพยากร

Competitive advantage and organizational performance: Resource- based view theory

ภูบดินทร์ อุ่นดำรงค์การ¹, ธัญปวีณ์ รัตนพงษ์พร², สมบัติ อารังสินถาวร³, อัมพล ชูสนุก⁴

Pubordin Undamrongkarn, Tunpawee Ratpongporn, Sombat Thamrongsinthavorn,
Ampon Shoosanuk

Received: October 25, 2021 Revised: December 17, 2021 Accepted: December 24, 2021

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานขององค์กรบนพื้นฐานของทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากร โดยองค์กรสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันจากการใช้ความสามารถที่เป็นเอกลักษณ์ ยากที่จะถูกลอกเลียนได้โดยธุรกิจอื่น ๆ ความได้เปรียบในการแข่งขันนำไปสู่ผลการดำเนินงานขององค์กร ผลจากการทบทวนวรรณกรรม และการสังเคราะห์พบว่า ความสามารถขององค์กรที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน และก่อให้เกิดผลการดำเนินงานที่ดี คือ ความสามารถด้านนวัตกรรม ความสามารถเชิงพลวัต ความสามารถในการบริหารความเสี่ยง และความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์ ความสามารถเหล่านี้ เป็นความสามารถที่นำพาองค์กรไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานที่ยั่งยืนในสถานะที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง และการแข่งขันที่รุนแรงทางธุรกิจ

คำสำคัญ: ทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากร, ผลการดำเนินงานขององค์กร, ความได้เปรียบในการแข่งขัน, ความสามารถขององค์กร

¹ นักศึกษาปริญญาเอก โครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง e-mail: kunchaynu@hotmail.com

² รองศาสตราจารย์, อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะวิทยาการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

⁴ อาจารย์ ดร., อาจารย์ที่ปรึกษา, นักวิชาการอิสระ

Abstract

This academic paper aims to present the competitive advantage and performance of an organization based on the resource-based view theory. An organization can create a competitive advantage through using some unique abilities that are difficult to copy by other organizations or businesses. The competitive advantage of an organization leads to its performance. Based on the literature reviews, it has been found that an organization can gain competitive advantage through its abilities, which increases its innovative capability, dynamic capability, risk management capability, and supplier management capability. These capabilities lead an organization to be a sustainable organization because of its competitive advantage, highly dynamic performance, and intense business competition.

Keywords: Resource-Based View Theory, Organizational Performance, Competitive Advantage, Organizational Capabilities

บทนำ

โลกอยู่ในกระแสของการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และรุนแรง ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจรวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตของทุกคน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจ และเตรียมความพร้อมรับมือกับกระแสของการเปลี่ยนแปลงนี้อย่างรู้เท่าทัน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2563) เศรษฐกิจโลกติดลบร้อยละ 5 ในปี 2563 อันเป็นผลมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2564 ยังคงมีแนวโน้มหดตัวอย่างต่อเนื่อง (สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2564) เศรษฐกิจโลกในระยะ 3 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.4 ต่อปี เศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากการพึ่งพาภาคอุตสาหกรรมไปสู่ภาคบริการมากขึ้น การค้าโลกมีแนวโน้มทวีความตึงเครียดต่อเนื่องจากการใช้มาตรการกีดกันการค้าเพิ่มขึ้น ซึ่งมาตรการกีดกันการค้าอาจเป็นทั้งโอกาส และความท้าทายของไทย ความท้าทายนั้นอยู่ที่ความสามารถในการพัฒนาข้อได้เปรียบเพื่อจูงใจให้นักลงทุนเลือกย้ายฐานการผลิตมาที่ประเทศไทยแทนประเทศคู่แข่งในภูมิภาค (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา, 2564)

ประเทศไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจในครึ่งปีแรกของปี 2564 โต 2% คาดการณ์ทั้งปีอยู่ที่ 0.7-1.2% ยังคงยืนยันว่าเศรษฐกิจไทยยังไม่เข้าสู่ภาวะถดถอย แต่มีแนวโน้มขยายตัวลดลงเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (PPTV Online, 2564) ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับขีดความสามารถการแข่งขันอยู่อันดับที่ 28 ของโลกในปี 2564 โดยขยับขึ้น 1 อันดับจากปี 2563 (ประชาชาติธุรกิจ, 2564) ถึงแม้ว่า จะดีขึ้นในหลาย ๆ ด้าน แต่ในด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจลดลงจากอันดับ 5 มาอยู่ที่ 21 โดยประเด็นสำคัญมาจากการค้าระหว่างประเทศซึ่งเป็นผลมาจากการส่งออกภาคบริการที่พึ่งพาการท่องเที่ยวเป็นหลัก และผลกระทบจากโรคโควิด-19 (ไทยรัฐ ออนไลน์, 2564) ดังนั้น ประเทศไทยยังคงต้องมุ่งพัฒนาส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์การภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรม (Porter, 1990) ดังนั้น ความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์การจึงอยู่ในกระแสของความสนใจในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในปัจจุบัน

องค์การภาคธุรกิจมีความสำคัญอย่างมากต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์การจึงมีความสำคัญในระยะยาวต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563) ความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์การ หมายถึง “คุณภาพที่นำมาซึ่งความสำเร็จ” และความสามารถขององค์การในการสร้างมูลค่าที่เหนือกว่าให้กับลูกค้าที่ต้องการสนองความต้องการ นำเสนอราคาที่ต่ำกว่าคู่แข่งสำหรับผลประโยชน์ที่เทียบเท่ากัน หรือให้ผลประโยชน์เฉพาะตัวที่มากกว่า การชดเชยราคาที่สูงกว่า และให้คุณค่าแก่ลูกค้าที่สูงกว่าความคาดหวังของลูกค้า (Porter & Millar, 1985) จากมุมมองของทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากร การสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์การ ทรัพยากรการจัดการขององค์การ หรือความสามารถหลักจะต้องมีเอกลักษณ์ และไม่ถูกลอกเลียนแบบโดยคู่แข่ง และต้องสอดคล้องกับปัจจัยความสำเร็จในอุตสาหกรรม (Kim, 2018) จากการศึกษาที่ผ่านมาระบุอย่างชัดเจนว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันนั้นนำไปสู่ผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นขององค์การ (Sukmamedian, 2021) ความสามารถขององค์การที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ ความสามารถด้านนวัตกรรม (Hanelt, Firk, Hildebrandt, & Kolbe, 2021) ความสามารถเชิงพลวัต (Ilmudeen, Bao, Alharbi, & Nawaz, 2020)

ความสามารถในการบริหารความเสี่ยง (Nguyen & Khoa, 2020) และความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์ (Lou, Ye, Mao, & Zhang, 2022) จากความสำคัญของความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานขององค์กรดังกล่าว รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานขององค์กร จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานขององค์กรที่สูงขึ้นต่อไป

ทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากร

มุมมองฐานทรัพยากรได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่า เป็นทฤษฎีการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กร (Arbelo, Arbelo-Pérez, & Pérez-Gómez, 2020) ทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากร กล่าวว่า องค์กรจะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรจากการใช้ทรัพยากรที่มีค่า หายาก รวมถึงความสามารถที่เป็นเอกเทศ ยากที่จะถูกลอกเลียนแบบจากคู่แข่ง ซึ่งอยู่บนสมมติฐานหลักสองข้อ คือ (1) บริษัทในอุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้นมีความแตกต่างกันเมื่อพิจารณาถึงทรัพยากรที่มี และ (2) ทรัพยากรเหล่านี้ไม่ได้เคลื่อนที่ได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ความแตกต่างกันจะคงอยู่ตามกาลเวลา (Barney, 1991) องค์กรสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืนโดยการพัฒนาทรัพยากร และความสามารถที่มีคุณค่าหายาก ลอกเลียนแบบได้ยาก และไม่สามารถทดแทนได้ ทฤษฎีนี้เน้นถึงความสำคัญของทรัพยากร และความสามารถขององค์กร เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และบรรลุผลการดำเนินงานที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม (Arbelo et al., 2020)

การแข่งขันที่รุนแรงส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการ และนักวิชาการต่างให้ความสำคัญ ค้นหาวิธีการตรวจสอบ และสร้างกลยุทธ์ทางธุรกิจ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมซึ่งองค์กรต้องปรับตัวให้เร็วที่สุด โดยการปรับตัวนี้จะช่วยกระตุ้นให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน เป็นผู้ชนะในตลาด สามารถแสดงให้เห็นถึงการตอบสนองที่รวดเร็ว ยืดหยุ่น การประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ความเข้าใจภายใน ความสามารถภายนอก และสามารถปรับตัวเพื่อสร้างความเป็นเลิศ (Nurjaman, Rahayu, Wibowo, Widjajani, & Mujiarto, 2021) ฐานทรัพยากรในองค์กรถือว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งในการออกแบบการกำหนดกลยุทธ์ เป็นทรัพยากรส่วนรวมที่มีความสำคัญในการสร้างแนวคิดของความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน (Iruthayasamy, 2021) มีคุณค่า หายาก ยากที่จะลอกเลียนแบบ และไม่สามารถทดแทนได้ ซึ่งถือเป็นแหล่งศักยภาพที่มาของความได้เปรียบในการแข่งขันในยุคสมัยที่มีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Gibson, Gibson, & Webster, 2021)

ปัจจุบัน องค์กรต่าง ๆ ต้องการช่องทางในการขยายฐานทรัพยากรเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการที่ทรัพยากรจะดำรงอยู่ได้ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถขององค์กรนั้นด้วย ต้องอาศัยความเข้าใจในวิถีเชิงสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้นระหว่างองค์กร และทรัพยากร โดยจะต้องผสมผสานวิธีการบริหารหลายรูปแบบ และมุ่งเน้นไปที่พฤติกรรม และความสัมพันธ์ของการทำงานร่วมกัน (Gibson et al., 2021) ทรัพยากรที่มีคุณค่านั้น เป็นสิ่งที่หายาก เนื่องจากจะสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานแล้ว ยังส่งผลกระทบ รวมถึงผลลัพธ์ในการบริหารงานได้อีกด้วย อีกทั้งทำให้เกิดประโยชน์ในการแข่งขันขององค์กรอย่างสูงสุด โดยคุณค่าของทรัพยากร อาจแตกต่างกันไปตามทักษะการบริหารระบบการจัดการคุณภาพขององค์กร (Savino & Shafiq, 2018) ซึ่งต้อง

อาศัยทุนทางสังคม การเป็นผู้ประกอบการ และทุนทางปัญญา ถึงจะสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (Campbell & Park, 2017)

องค์การใช้ความสามารถต่าง ๆ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งตัวอย่างของความสามารถขององค์การที่สอดคล้องกับทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากรนั้นประกอบด้วย (1) ความสามารถด้านนวัตกรรม (Hanelt et al., 2021; Skordoulis et al., 2020; Waqas, Honggang, Ahmad, Khan, & Iqbal, 2021) เป็นความสามารถในการสร้างสรรค์กระบวนการ หรือสิ่งใหม่ ๆ การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ซึ่งถือได้ว่า เป็นความสามารถที่เฉพาะลอกเลียนแบบได้ยาก (2) ความสามารถเชิงพลวัต (El Hanchi & Kerzazi, 2020; Khourouh, Sudiro, Rahayu, & Indrawati, 2020; Qiu, Jie, Wang, & Zhao, 2020) เป็นความสามารถขององค์การในการบูรณาการทรัพยากรภายในให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดการสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นับเป็นความสามารถที่สำคัญ และยากที่จะลอกเลียนแบบจากองค์การอื่น (3) ความสามารถในการบริหารความเสี่ยง (Nguyen & Khoa, 2020; Temel & Vanhaverbeke, 2020; Zhou, Zhang, Lin, Zeng, & Chen, 2020) เป็นความสามารถในการบริหารกิจกรรมภายในขององค์การภายใต้การใช้ทรัพยากรที่จำกัดในการประเมิน และควบคุมผลกระทบที่จะก่อให้เกิดความเสียหายจากความเสี่ยง เพื่อให้มั่นใจได้ว่า จะเกิดความสำเร็จในการบริหารกิจกรรมนั้น ๆ นับเป็นความสามารถที่เฉพาะตัวของแต่ละองค์การ และ (4) ความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์ (Ali, 2020; Lou et al., 2022; Yan, Yang, Dooley, & Chae, 2020) เป็นความสามารถในการบริหารจัดการขององค์การที่มีต่อซัพพลายเออร์เพื่อสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปขององค์การด้วยคุณภาพสูง รวดเร็ว และเชื่อถือได้ด้วยต้นทุนต่ำ ความสามารถนี้เป็นความสามารถที่เฉพาะเจาะจง และเหมาะสมของแต่ละองค์การ

จากทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากร องค์การจะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการใช้ความสามารถเฉพาะขององค์การจนนำไปสู่ผลการดำเนินงานที่ดีขององค์การ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า องค์การใช้ความสามารถมากมายในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และนำไปสู่ผลการดำเนินงานที่ดีขององค์การ ซึ่งในบทความวิชาการนี้เสนอความสามารถขององค์การเหล่านั้นที่ประกอบด้วย ความสามารถด้านนวัตกรรม ความสามารถเชิงพลวัต ความสามารถในการบริหารความเสี่ยง และความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์ ตามลำดับ ดังนี้

ผลการดำเนินงานขององค์การ

ผลการดำเนินงานขององค์การ หมายถึง การบรรลุเป้าหมายขององค์การ (Uluskan, Godfrey, & Joines, 2017) อย่างมีประสิทธิภาพ และสัมพันธ์กับการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ เช่น การตรงต่อเวลา การลดขั้นตอนในการทำงาน การคาดการณ์ข้อมูลได้อย่างแม่นยำ ซึ่งจะสามารถสร้างความมั่นใจที่มีต่อองค์การ และการเติบโตขององค์การอย่างยั่งยืน (Gupta, Drave, Dwivedi, Baabdullah, & Ismagilova, 2020) นอกจากนี้ยังหมายถึง ศักยภาพ และความสามารถของธุรกิจในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนงานของบริษัท โดยคำนึงถึงความเสี่ยงของกับลูกค้า (Taouab & Issor, 2019) โดยปกติ ผลการดำเนินงานของบริษัทนั้น หมายถึง ผลการดำเนินงานของขององค์การ ประกอบด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ และการ

นำเสนอบริการ การทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์กร ผลการปฏิบัติงานของพนักงาน และผลลัพธ์ของงานทั้งหมดในองค์กร (UK Essays, 2021)

องค์กรส่วนใหญ่พยายามปรับปรุงผลการดำเนินงานในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ โดยพยายามสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้ได้มา และคงไว้ซึ่งผลการดำเนินงานที่ดี ทำให้สามารถถือชีพที่เหนือกว่าคู่แข่ง และนำไปสู่ชัยชนะในทางธุรกิจ ดังนั้น การแข่งขันในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องจึงจำเป็นต้องทำอย่างจริงจัง และตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรอยู่เสมอ (Taouab & Issor, 2019) การวัดผลการดำเนินงานนั้นถือว่า มีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดย Sijabat, Nimran, Utami, and Prasetya (2020) ประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรจากด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการธุรกิจ และด้านการเติบโตและการเรียนรู้ ขณะที่ Ferreira, Coelho, and Moutinho (2020) วัดผลการดำเนินงานขององค์กรจากผลการดำเนินงานด้านการเงิน ซึ่งประกอบด้วย กระแสเงินสดและกำไร รวมถึงยอดขาย การเติบโตของยอดขาย และส่วนแบ่งทางการตลาด ส่วน Rhee and Stephens (2020) ประเมินผลการดำเนินงานโดยใช้ส่วนแบ่งทางการตลาด การเติบโตของยอดขาย และกำไร และวัดผลการดำเนินงานขององค์กรจากกำไรเฉลี่ย ผลตอบแทนจากยอดขายเฉลี่ย การเติบโตของส่วนแบ่งทางการตลาดเฉลี่ย และการเติบโตของยอดขายเฉลี่ย และณัฐภูมิ วิเศษ (2563) ประเมินผลการดำเนินงานจากด้านวิชาการ ด้านวัฒนธรรม ด้านการเรียนรู้ และด้านการวิจัย ดังนั้น ผลการดำเนินงานจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อองค์กร เมื่อองค์กรมีผลการดำเนินงานที่ดีจะส่งผลให้องค์กรเข้มแข็งสามารถคงอยู่ในตลาดธุรกิจได้ในระยะยาว

ความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร

ความได้เปรียบในการแข่งขัน หมายถึง การที่องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันที่มาจากทรัพยากรที่มีคุณค่า หายาก และไม่สามารถเลียนแบบได้อย่างสมบูรณ์ หรือไม่สามารถทดแทนได้ (Barney, 1991) โดยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตลาดอย่างมีกลยุทธ์ และเป็นไปตามทรัพยากรภายในที่องค์กรภายนอกไม่สามารถลอกเลียนแบบได้จากความสามารถ และกระบวนการบริหารขององค์กรนั้น (Annarelli, Battistella, & Nonino, 2020) ความได้เปรียบในการแข่งขันจะทำให้องค์กรได้รับผลกำไรทางเศรษฐกิจเกินจากจุดคุ้มทุนมากขึ้น ด้วยผลกำไรทางเศรษฐกิจที่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความเต็มใจที่จะจ่ายของลูกค้า และต้นทุนการผลิตขององค์กร (Chadwick, 2017) ซึ่งการจัดการกระบวนการภายในเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน จะต้องสร้างกระบวนการใหม่ ๆ เพื่อที่พนักงานสามารถเข้าใช้ประโยชน์จากระบบนั้น ๆ ได้ พร้อมกับรักษาวัฒนธรรม องค์ความรู้ภายในขององค์กร สิ่งเหล่านี้จะสามารถขับเคลื่อนประสิทธิภาพด้านความรู้ ความสามารถของพนักงานให้บรรลุศักยภาพสูงสุด สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันสำหรับองค์กรอย่างยั่งยืน (Gupta et al., 2020)

องค์กรภาคธุรกิจพยายามสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน การวัด และประเมินความได้เปรียบในการแข่งขันจึงมีความสำคัญมาก โดย Lestari, Leon, Widyastuti, Brabo, and Putra (2020) วัดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรจากประสิทธิภาพที่เหนือกว่า คุณภาพที่เหนือกว่า และความรับผิดชอบต่อลูกค้าที่เหนือกว่าคู่แข่ง ขณะที่ Reklitis, Sakas, Trivellas, and Tsoulfas (2021) วัดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรจากคุณภาพ ความยืดหยุ่น และระยะเวลาที่นำผลิตภัณฑ์ใหม่สู่ตลาดที่เหนือกว่าคู่แข่ง Wijaya and

Suasih (2020) วัดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรจากประสิทธิภาพ ความเป็นเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ คุณภาพ ราคาที่แข่งขันได้ และความยืดหยุ่นขององค์กร Keskin et al. (2021) วัดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรจากต้นทุน ผลิตภัณฑ์ และการบริการที่เหนือกว่าคู่แข่ง Hajar et al. (2021) วัดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรจากต้นทุน โดยเฉพาะต้นทุนเงินประกัน การลดต้นทุน หลีกเลี่ยงค่าปรับจากการทำลายสิ่งแวดล้อม และสร้างภาพลักษณ์องค์กรได้ดีกว่าคู่แข่ง เมื่อพิจารณาจากงานวิจัยในประเทศไทยพบว่า วสุธิดา นักเกษม และประสพชัย พสุนนท์ (2561) วัดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรจากราคาสินค้าถูกกว่าคู่แข่ง สินค้าและบริการมีความพิเศษแตกต่างจากคู่แข่ง และการตอบสนองต่อลูกค้าได้เร็วกว่าคู่แข่ง และจิตาพร สุขโข, สุดาวรรณ สมใจ และชาญเดช เจริญวิริยะกุล (2564) วัดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรจากคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการด้านราคาและต้นทุน และการส่งมอบสินค้าที่ทันเวลาที่ โดยสรุป การวัดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรมักจะมุ่งเน้นที่ประสิทธิภาพ ผลิตภัณฑ์ ต้นทุน คุณภาพ และลูกค้า เป็นต้น โดยมุ่งเน้นที่การกระทำที่ดี หรือสูงกว่าคู่แข่ง

ความได้เปรียบในการแข่งขัน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลทางบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์กร มีงานวิจัยที่ศึกษาในหลากหลายบริบทที่ชี้ชัดว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันนั้นก่อให้เกิดผลการดำเนินงานที่สูงขึ้น เช่น Dhyanasaridewi and Augustine (2021) ศึกษาบริษัทอุตสาหกรรมการผลิต และการเงินในประเทศอินโดนีเซียพบว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันนำไปสู่ผลการดำเนินงานขององค์กรที่สูงขึ้น ขณะที่ Rhee and Stephens (2020) ศึกษาบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศเกาหลีใต้พบว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันส่งผลทางบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์กร และ Novitasari, Alshebami, and Sudrajat (2021) ศึกษาบริษัทอุตสาหกรรมการเชื่อมโยงในประเทศแทนซาเนียพบว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันก่อให้เกิดผลการดำเนินงานขององค์กรที่ดีขึ้น งานวิจัยทั้งสามดังกล่าวให้ผลการวิจัยตรงกันว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันนั้นส่งผลทางบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์กร สรุปได้ว่า ความได้เปรียบในการแข่งขันนำไปสู่ผลการดำเนินงานขององค์กร

ความสามารถด้านนวัตกรรม

ความสามารถด้านนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการสร้างสรรค์ และการจัดการทางด้านนวัตกรรมที่เป็นปัจจัยในส่วนที่ทำให้บริษัทสามารถสร้างผลลัพธ์ และโครงสร้างภายในขององค์กรที่ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนา เพิ่มเติมกระบวนการความรู้ เทคโนโลยี และความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ซึ่งองค์กรยุคใหม่เลือกที่จะใช้เทคโนโลยี และอุปกรณ์ที่ทันสมัย มาใช้ร่วมกระบวนการผลิต และจัดจำหน่ายสินค้า หรือบริการ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (Qian & Huang, 2017) สร้างการยอมรับโดยใช้แนวคิดกระบวนการบริหาร บริการ หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่เป็นหนึ่งในทรัพยากรสำคัญที่ขับเคลื่อนความสำเร็จขององค์กรในตลาด (Wang & Dass, 2017) ซึ่งความสามารถด้านนวัตกรรมนั้นจะสร้างสรรค์กระบวนการ หรือสิ่งใหม่ ๆ เปรียบเสมือนโรคติดต่อที่สามารถแพร่กระจายไปในหมู่บุคลากรผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง และพัฒนา รวมถึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้องค์กรเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม และบริหารจัดการองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(Hu, Liu, Zhao, & Tu, 2019) นอกจากนี้การจัดการความรู้ทางด้านนวัตกรรมยังถือเป็นรากฐานแห่งความสำเร็จทางธุรกิจ และสามารถประเมินประสิทธิภาพขององค์กรนั้น ๆ ได้ในยุคสมัยปัจจุบัน (Turulja & Bajgorić, 2020)

ความสามารถด้านนวัตกรรมถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ความสามารถด้านนวัตกรรมนั้นเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร อาทิเช่น Waqas et al. (2021) ศึกษาในกลุ่มบริษัทอุตสาหกรรมในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องหนัง อุตสาหกรรมยางและพลาสติก และอุตสาหกรรมเครื่องจักรหนัก เป็นต้น Skordoulis et al. (2020) ศึกษาบริษัทขนาดกลาง และขนาดใหญ่ในประเทศกรีซ งานวิจัยทั้งสองชิ้นพบตรงกันว่า ความสามารถด้านนวัตกรรมส่งผลทางบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน นอกจากนี้ มีการศึกษาในมุมมองของความสามารถด้านนวัตกรรมส่งผลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร อาทิเช่น Kijkasiwat and Phuensane (2020) ศึกษาบริษัทการเงินขนาดเล็ก และขนาดกลางใน 29 ประเทศที่อยู่ในยุโรปตะวันออก และเอเชียกลาง และ Hanelt et al. (2021) ศึกษาบริษัทอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศเนเธอร์แลนด์ งานวิจัยทั้งสองชิ้นพบตรงกันว่า ความสามารถด้านนวัตกรรมส่งผลทางบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์กร สรุปได้ว่า ความสามารถด้านนวัตกรรมส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานขององค์กร

ความสามารถเชิงพลวัต

ความสามารถเชิงพลวัต หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการบูรณาการ สร้าง และกำหนดค่าความสามารถภายใน และภายนอกเพื่อจัดการกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถเชิงพลวัตจึงสะท้อนถึงความสามารถขององค์กรในการบรรลุรูปแบบใหม่ และสร้างสรรค์ความได้เปรียบในการแข่งขัน (Teece, Pisano, & Shuen, 1997) สามารถช่วยให้องค์กรปรับปรุง ส่งเสริมความสามารถทั่วไปขององค์กร และความสามารถของคู่ค้าให้ไปสู่ความสามารถที่ให้ผลตอบแทนสูง ความสามารถเชิงพลวัตจำเป็นต้องมีการพัฒนา และประสานงาน หรือ “การประสาน” ทรัพยากรขององค์กร (และของพันธมิตรคู่ค้า) เพื่อแก้ไข และกำหนดรูปแบบการเปลี่ยนแปลงในตลาด หรือสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (Teece, 2018)

ความสามารถเชิงพลวัตเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่ความสามารถด้านนวัตกรรม รวมถึงยังส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันอีกด้วย จากการศึกษที่ผ่านมา มีงานวิจัยที่ศึกษาในมุมมองดังกล่าวอย่างหลากหลายบริบท อาทิเช่น El Hanchi and Kerzazi (2020) นำเสนอแนวคิดที่ว่า ความสามารถเชิงพลวัตเป็นความสามารถที่สำคัญในการสนับสนุนให้องค์กรมีความสามารถด้านนวัตกรรม Ilmudeen et al. (2020) ศึกษาบริษัทธุรกิจในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนพบว่า ความสามารถเชิงพลวัตด้านเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลต่อความสามารถด้านนวัตกรรมขององค์กร นอกจากนี้ Qiu et al. (2020) ศึกษาบริษัทอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนพบว่า ความสามารถเชิงพลวัตสีเขียวส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันสีเขียวขององค์กร และ Khourouh et al. (2020) ศึกษาบริษัทธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในประเทศอินโดนีเซียพบว่า ความสามารถเชิงพลวัตมีอิทธิพลทางบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืน สรุปได้ว่า ความสามารถเชิงพลวัตมีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถด้านนวัตกรรม และความได้เปรียบในการแข่งขัน

ความสามารถในการบริหารความเสี่ยง

ความสามารถในการบริหารความเสี่ยง คือ การบริหารกิจกรรมที่มีการประสานงานภายในองค์กร หรือทีมงานภายใต้การใช้ทรัพยากรที่จำกัด ในการประเมิน การควบคุม การดำเนินการ และผลกระทบที่จะก่อให้เกิดความเสียหายจากความเสี่ยง เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะเกิดความสำเร็จในการบริหารกิจกรรมนั้น ๆ (Iyer, Kumar, & Singh, 2020) อย่างไรก็ตามธุรกิจต้องการการบริหารความเสี่ยงที่ครอบคลุมการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้บริหารควรบริหารความเสี่ยงโดยเน้นความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจ หรือเตรียมความพร้อมในการรับมือต่อความเสี่ยงโดยใช้มาตรฐานความเสี่ยงที่องค์กรกำหนดขึ้น ซึ่งกระบวนการนี้จะสามารถช่วยให้องค์กร หรือบริษัทต่าง ๆ ได้รับผลกำไรสูงสุดในระยะยาว (Cui, Jin, & Lee, 2020) ดังนั้น องค์กรต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานภายใน และพัฒนากระบวนการบริหารความเสี่ยง เพื่อบรรเทา ป้องกัน ตอบสนองต่อความเสี่ยงอย่างเพียงพอ และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างยั่งยืน (Munir, Jajja, Chatha, & Farooq, 2020)

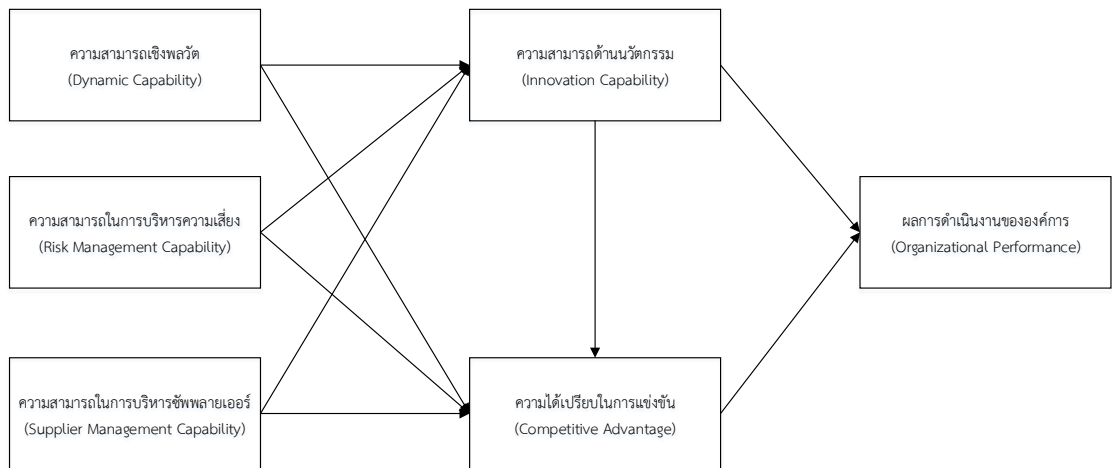
ความสามารถในการบริหารความเสี่ยงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสามารถด้านนวัตกรรม และยังส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันอีกด้วย จากผลการศึกษาของ Temel and Vanhaverbeke (2020) ชี้ให้เห็นว่า เมื่อองค์กรสามารถบริหารความเสี่ยงโดยการลดความเสี่ยงลงก็จะส่งผลให้้องค์การเกิดความสามารถด้านนวัตกรรมที่สูงมากขึ้น นอกจากนี้ จากการศึกษาของ Zhou et al. (2020) ก็พบว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการปล่อยแก๊สเรือนกระจกจะส่งผลดีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร และ Nguyen and Khoa (2020) นำเสนอว่า ความสามารถในการบริหารความเสี่ยงส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร สรุปได้ว่าความสามารถในการบริหารความเสี่ยงนั้นส่งผลต่อความสามารถด้านนวัตกรรม และความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร

ความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์

ความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์ หมายถึง การบริหารจัดการขององค์กรที่มีต่อซัพพลายเออร์ ซึ่งอาจจะเป็นตัวแทนจำหน่าย พ่อค้าคนกลาง และผู้จัดหา หรือผู้ให้บริการแก่ธุรกิจ ซึ่งเป็นองค์การจากภายนอกที่คอยจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการ การบริหารจัดการเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปขององค์กรด้วยคุณภาพสูง รวดเร็ว และเชื่อถือได้ในราคาต้นทุนต่ำ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับองค์กร (Wang, Tan, & Wahid, 2020) การจัดหา หรือการมีส่วนร่วมของซัพพลายเออร์นั้นจะสามารถช่วยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ขององค์กรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ได้รับประโยชน์จากแนวความคิด และการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน ซึ่งอย่างไรก็ตามผลลัพธ์ขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารจัดการปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของซัพพลายเออร์ด้วยเหมือนกัน (Wang, Modi, & Schoenherr, 2021) การบริหารจัดการซัพพลายเออร์จะสำเร็จได้ดีหากมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อองค์กรภายใน ซึ่งการรวมคุณภาพทั้งสองอย่างนี้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และยังช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพพร้อมทั้งเพิ่มคุณภาพของสินค้า หรือบริการนั้น ๆ ได้ (Zhang, Guo, Huo, Zhao, & Huang, 2019)

ความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสามารถด้านนวัตกรรม รวมถึงความได้เปรียบในการแข่งขัน จากผลการศึกษาของ Lou et al. (2022) ที่ระบุว่า การเลือกซัพพลายเออร์ที่มุ่งเน้นด้านนวัตกรรมจะส่งผลในทางบวกต่อความสามารถด้านนวัตกรรมขององค์กร สอดคล้องกับการศึกษาของ Yan et al. (2020) ที่พบว่า การคัดเลือกซัพพลายเออร์ที่มุ่งเน้นด้านนวัตกรรมจะส่งผลให้องค์กรเกิดการค้นหานวัตกรรมใหม่ ๆ สร้างเสริมให้องค์กรมีความสามารถด้านนวัตกรรมสูงขึ้น นอกจากนี้ Ali (2020) พบว่า การบริหารคุณภาพของซัพพลายเออร์นั้นส่งผลโดยตรงต่อความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์นั้นส่งผลต่อความสามารถด้านนวัตกรรมและความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร

การทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว สามารถกำหนดเป็นร่างกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 ร่างกรอบแนวความคิดการวิจัย

บทสรุป

ความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อองค์กร จากทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากรที่กล่าวว่า องค์กรจะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันโดยใช้ทรัพยากรที่มีค่า หายาก และความสามารถที่เป็นเอกลักษณ์ไม่สามารถลอกเลียนได้จากธุรกิจอื่น ๆ ความได้เปรียบในการแข่งขันเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลการดำเนินงานขององค์กร จากทฤษฎีดังกล่าว ผนวกกับผลการศึกษาที่ผ่านมาระบุว่า ความสามารถต่าง ๆ ขององค์กรตามทฤษฎีมุมมองฐานทรัพยากรที่นำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานขององค์กรนั้นประกอบด้วย ความสามารถด้านนวัตกรรม ความสามารถเชิงพลวัต ความสามารถในการบริหารความเสี่ยง และความสามารถในการบริหารซัพพลายเออร์ ซึ่งความสามารถเหล่านี้ เหมาะสมกับธุรกิจที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง และมีการแข่งขันสูงในตลาด เพื่อดำรงไว้ซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลการดำเนินงานที่ยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- จิตาพร สุขโข, สุดาวรรณ สมใจ และชาญเดช เจริญวิริยะกุล. (2564). คุณสมบัติของผู้ประกอบการ การมุ่งเน้นการตลาด ความสามารถด้านการตลาดและความได้เปรียบในการแข่งขัน ที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการรายย่อย. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 9(4), 1565-1579.
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2563). องค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีผลต่อการดำเนินงานของการเป็นนวัตกรรมองค์กรของมหาวิทยาลัยเอกชนภาคกลาง. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 6(3), 132-148.
- ไทยรัฐ ออนไลน์. (2564). **ไทยสุดเจ๋ง! ปี 2564 ชิดความสามารถในการแข่งขันของประเทศพุ่ง**. สืบค้น 15 ตุลาคม, 2564, จาก <https://www.thairath.co.th/business/market/2119351>
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา. (2564). **แนวโน้มธุรกิจและอุตสาหกรรมไทย ปี 2564-2566**. สืบค้น 10 ตุลาคม, 2564, จาก <https://www.krungsri.com/th/research/industry/summary-outlook/industry-summary-outlook-2021-2023>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563). **ธุรกิจไทยปรับตัวอย่างไร ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก**. สืบค้น 10 ตุลาคม, 2564, จาก <https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Pages/256301Conversation.aspx>
- ประชาชาติธุรกิจ. (2564). **ไทยได้รับการจัดอันดับขีดความสามารถการแข่งขันอยู่ที่ 28 ขยับขึ้น 1 อันดับ**. สืบค้น 10 ตุลาคม, 2564, จาก <https://www.prachachat.net/finance/news-693091>
- วสุธิดา นักเกษม และประสพชัย พสุนนท์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. *Veridian E-Journal, Silpakorn University สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 11(1), 2148-2167.
- สำนักข่าวกรองแห่งชาติ. (2564). **แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2564**. สืบค้น 15 ตุลาคม, 2564, จาก <https://www.nia.go.th/newsnow/almanac-files/static/pdf/2564/แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี2564.pdf>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). **ไทยกับการแข่งขันในเวทีโลก**. สืบค้น 15 ตุลาคม, 2564, จาก https://www.nesdc.go.th/download/article/article_20200721104912.pdf
- Ali, K. A. M. (2020). The nexus between supplier quality management and organization's competitive advantage: An empirical evidence. *Scientific Journal of Logistics*, 16(1), 161-170.
- Annarelli, A., Battistella, C., & Nonino, F. (2020). Competitive advantage implication of different product service system business models: Consequences of 'not-replicable' capabilities. *Journal of Cleaner Production*, 247, 119121.

- Arbelo, A., Arbelo-Pérez, M., & Pérez-Gómez, P. (2020). Profit efficiency as a measure of performance and frontier models: A resource-based view. **BRQ Business Research Quarterly**, **24**(2), 143-159.
- Barney, J. B. (1991). Firm resources and sustained competitive advantage. **Journal of Management**, **17**(1), 99-120.
- Campbell, J. M., & Park, J. (2017). Extending the resource-based view: Effects of strategic orientation toward community on small business performance. **Journal of Retailing and Consumer Services**, **34**, 302-308.
- Chadwick, C. (2017). Toward a more comprehensive model of firms' human capital rents. **Academy of Management Review**, **42**(3), 499-519.
- Cui, G.-Q., Jin, C.-H., & Lee, J.-Y. (2020). How risk managers' psychological and social capital promotes the development of risk-management capabilities. **Sustainability**, **12**(11), 1-17.
- Dhyanasaridewi, I. G. A. D., & Augustine, Y. (2021). The role of sustainability innovations and e-bussiness, in achieving firm performance with a sustainable competitive advantage as mediation. **Technium: Romanian Journal of Applied Sciences and Technology**, **3**(4), 38-49.
- El Hanchi, S., & Kerzazi, L. (2020). Startup innovation capability from a dynamic capability-based view: A literature review and conceptual framework. **Journal of Small Business Strategy**, **30**(2), 72-92.
- Ferreira, J., Coelho, A., & Moutinho, L. (2020). Dynamic capabilities, creativity and innovation capability and their impact on competitive advantage and firm performance: The moderating role of entrepreneurial orientation. **Technovation**, **92**, 1-18.
- Gibson, C. B., Gibson, S. C., & Webster, Q. (2021). Expanding our resources: Including community in the resource-based view of the firm. **Journal of Management**, **47**(7), 1878-1898.
- Gupta, S., Drave, V. A., Dwivedi, Y. K., Baabdullah, A. M., & Ismagilova, E. (2020). Achieving superior organizational performance via big data predictive analytics: A dynamic capability view. **Industrial Marketing Management**, **90**, 581-592.
- Hajar, M. A., Alkahtani, A. A., Ibrahim, D. N., Darun, M. R., Al-Sharafi, M. A., & Tiong, S. K. (2021). The approach of value innovation towards superior performance, competitive advantage, and sustainable growth: A systematic literature review. **Sustainability**, **13**(18), 219-239.

- Hanelt, A., Firk, S., Hildebrandt, B., & Kolbe, L. M. (2021). Digital M&A, digital innovation, and firm performance: An empirical investigation. **European Journal of Information Systems**, 30(1), 3-26.
- Hu, Y., Liu, H., Zhao, J., & Tu, L. (2019). Dynamic analysis of dissemination model of innovation ability of enterprise R&D personnel. **Physica A: Statistical Mechanics and its Applications**, 531, 1-14.
- Ilmudeen, A., Bao, Y., Alharbi, I., & Nawaz, Z. (2020). Revisiting dynamic capability for organizations' innovation types: Does it matter for organizational performance in China? **European Journal of Innovation Management**, 24(2), 507-532.
- Iruthayasamy, L. (2021). **The resource-based view**. In L. Iruthayasamy (Ed.), Understanding business strategy (pp. 63-74). Singapore: Springer.
- Iyer, K. C., Kumar, R., & Singh, S. P. (2020). Understanding the role of contractor capability in risk management: a comparative case study of two similar projects. **Construction Management and Economics**, 38(3), 223-238.
- Keskin, H., Ayar Şentürk, H., Tatoglu, E., Gölgeci, I., Kalaycioglu, O., & Etlioglu, H. T. (2021). The simultaneous effect of firm capabilities and competitive strategies on export performance: the role of competitive advantages and competitive intensity. **International Marketing Review**, 38(6), 1242-1266.
- Khourouh, U., Sudiro, A., Rahayu, M., & Indrawati, N. (2020). The mediating effect of entrepreneurial marketing in the relationship between environmental turbulence and dynamic capability with sustainable competitive advantage: An empirical study in Indonesian MSMEs. **Management Science Letters**, 10(3), 709-720.
- Kijkasiwat, P., & Phuensane, P. (2020). Innovation and firm performance: The moderating and mediating roles of firm size and small and medium enterprise finance. **Journal of Risk and Financial Management**, 13(5), 1-15.
- Kim, N. (2018). Knowledge information firm's corporate divestitures. **Asiapacific Journal of Convergent Research Interchange**, 4(1), 63-70.
- Lestari, S. D., Leon, F. M., Widyastuti, S., Brabo, N. A., & Putra, A. H. P. K. (2020). Antecedents and consequences of innovation and business strategy on performance and competitive advantage of SMEs. **The Journal of Asian Finance, Economics, and Business**, 7(6), 365-378.

- Lou, Z., Ye, A., Mao, J., & Zhang, C. (2022). Supplier selection, control mechanisms, and firm innovation: Configuration analysis based on fsQCA. **Journal of Business Research**, **139**, 81-89.
- Munir, M., Jajja, M. S. S., Chatha, K. A., & Farooq, S. (2020). Supply chain risk management and operational performance: The enabling role of supply chain integration. **International Journal of Production Economics**, **227**, 107667.
- Nguyen, M. T., & Khoa, B. T. (2020). Improving the competitiveness of exporting enterprises: A case of Kien Giang province in Vietnam. **The Journal of Asian Finance, Economics and Business**, **7(6)**, 495–508.
- Novitasari, M., Alshebami, A. S., & Sudrajat, M. A. (2021). The role of green supply chain management in predicting Indonesian firms' performance: Competitive advantage and board size influence. **Indonesian Journal of Sustainability Accounting and Management**, **5(1)**, 1-15.
- Nurjaman, R., Rahayu, A., Wibowo, L. A., Widjajani, & Mujiarto. (2021). The relationship between strategic agility and resource base view of the firm performance in manufacturing industry: The research framework. **Journal of Physics: Conference Series**, **2021**, 1-7.
- Porter, M. E. (1990). The competitive advantage of nations. **Harvard Business Review**, **68(2)**, 73-93.
- Porter, M. E., & Millar, V. E. (1985). How information gives you competitive advantage. **Harvard Business Review**, **63(4)**, 149-160.
- PPTV Online. (2564). เศรษฐกิจไทย ครึ่งปีแรก 2564 โต 2% ยังไม่เข้าสู่ภาวะถดถอยแต่แนวโน้มขยายตัวลดลง. สืบค้น 15 ตุลาคม, 2564, จาก <https://www.pptvhd36.com/news/เศรษฐกิจ/154147>
- Qian, Z.-W., & Huang, G. (2017). Human capital and innovation ability in medical education: An empirical study. **Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education**, **13(8)**, 5395-5403.
- Qiu, L., Jie, X., Wang, Y., & Zhao, M. (2020). Green product innovation, green dynamic capability, and competitive advantage: Evidence from Chinese manufacturing enterprises. **Corporate Social Responsibility and Environmental Management**, **27(1)**, 146-165.
- Reklitis, P., Sakas, D. P., Trivellas, P., & Tsoulfas, G. T. (2021). Performance implications of aligning supply chain practices with competitive advantage: Empirical evidence from the agri-food sector. **Sustainability**, **13(16)**, 1-21.

- Rhee, M., & Stephens, A. R. (2020). Innovation-orientated technology assimilation strategy and Korean SMES'enhancing innovation capability, competitive advantage and firm performance. **International Journal of Innovation Management**, 24(6), 1-27.
- Savino, M. M., & Shafiq, M. (2018). An extensive study to assess the sustainability drivers of production performances using a resource-based view and contingency analysis. **Journal of Cleaner Production**, 204, 744-752.
- Sijabat, E. A. S., Nimran, U., Utami, H. N., & Prasetya, A. (2020). Ambidextrous innovation in mediating entrepreneurial creativity on firm performance and competitive advantage. **The Journal of Asian Finance, Economics, and Business**, 7(11), 737-746.
- Skordoulis, M., Ntanos, S., Kyriakopoulos, G. L., Arabatzis, G., Galatsidas, S., & Chalikias, M. (2020). Environmental innovation, open innovation dynamics and competitive advantage of medium and large-sized firms. **Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity**, 6(4), 1-30.
- Sukmamedian, H. (2021). Entrepreneurial orientation on food and beverage SMEs' performance: The role of competitive advantage and innovation. **Budapest International Research and Critics Institute (BIRCI-Journal): Humanities and Social Sciences**, 4(3), 5288-5297.
- Taouab, O., & Issor, Z. (2019). Firm performance: Definition and measurement models. **European Scientific Journal**, 15(1), 93-106.
- Teece, D. J. (2018). Business models and dynamic capabilities. **Long range planning**, 51(1), 40-49.
- Teece, D. J., Pisano, G., & Shuen, A. (1997). Dynamic capabilities and strategic management. **Strategic Management Journal**, 18(7), 509-533.
- Temel, S., & Vanhaverbeke, W. (2020). **Knowledge risk management during implementation of open innovation**. In D. S. & H. T. (Eds.), Knowledge risk management (pp. 207-227). Charm: Springer.
- Turulja, L., & Bajgorić, N. (2018). Knowledge acquisition, knowledge application, and innovation towards the ability to adapt to change. **International Journal of Knowledge Management (IJKM)**, 14(2), 1-15.
- UK Essays. (2021). **A definition of firm performance**. Retrieved 10 October, 2021, from <https://www.ukessays.com/essays/commerce/whatmight-we-mean-by-firm-performance-commerce-essay.php>

- Uluskan, M., Godfrey, A. B., & Joines, J. A. (2017). Integration of Six Sigma to traditional quality management theory: an empirical study on organisational performance. **Total Quality Management & Business Excellence**, 28(13-14), 1526-1543.
- Wang, M. W. C., Tan, C. L., & Wahid, N. A. (2020). Supplier management practice and service quality: critical review on mediating role of outsourcing service provider capabilities. **International Journal of Industrial Management**, 7, 9-15.
- Wang, X., & Dass, M. (2017). Building innovation capability: The role of top management innovativeness and relative-exploration orientation. **Journal of Business Research**, 76, 127-135.
- Wang, Y., Modi, S. B., & Schoenherr, T. (2021). Leveraging sustainable design practices through supplier involvement in new product development: The role of the suppliers' environmental management capability. **International Journal of Production Economics**, 232, 107919.
- Waqas, M., Honggang, X., Ahmad, N., Khan, S. A. R., & Iqbal, M. (2021). Big data analytics as a roadmap towards green innovation, competitive advantage and environmental performance. **Journal of Cleaner Production**, 323, 1-14.
- Wijaya, P. Y., & Suasih, N. N. R. (2020). The effect of knowledge management on competitive advantage and business performance: A study of silver craft SMEs. **Entrepreneurial Business and Economics Review**, 8(4), 105-121.
- Yan, T., Yang, Y., Dooley, K., & Chae, S. (2020). Trading-off innovation novelty and information protection in supplier selection for a new product development project: Supplier ties as signals. **Journal of Operations Management**, 66(7-8), 933-957.
- Zhang, M., Guo, H., Huo, B., Zhao, X., & Huang, J. (2019). Linking supply chain quality integration with mass customization and product modularity. **International Journal of Production Economics**, 207, 227-235.
- Zhou, Z., Zhang, L., Lin, L., Zeng, H., & Chen, X. (2020). Carbon risk management and corporate competitive advantages: “Differential promotion” or “cost hindrance”? **Business Strategy and the Environment**, 29(4), 1764-1784.